

teriore etiam tum consequi vidimus, cum, cæteris manentibus omnibus, quatuor ejus foraminula inferiora essent penitus obturata, adeoque nulla penitus interioris & exterioris aquæ communicatio. Phænomen. XXIV.

XIII. Non est quoque subticenda hæc alia circumstantia, quod in utroque illo casu, cum ferme repletæ essent utraq;e hydriæ, interior per intervalla subfilire paulum & mox iterum subsidere sit observata, (in simul ructu quasi quodam aut singultûs crepitu in quolibet subsultu auribus percepto) donec tandem, præponderante vasculo Z, suspensa prorsus maneret; quodque hæc omnia contigerint clauso interim manente perpetim epistomio M. Eo verò recluso cum

affunderemus aquam, sive per operculi foramen L, sive re-moto operculo, interior hydria non solum non ascendebat, sed etiam adeò adhærebat fundo perforato exterioris, ut inde divelli se non pateretur, nisi multis porrò globulis plumbeis onerato vasculo Z; aquâ interim per apertum epistomium largiter fatis effluente. Quamvis & illud facilè concedemus Viro ingeniosissimo, si maximè aut in hoc casu bini hydriarum fundi tam exactè committerentur, aut in illo altero orbiculus ligneus fundo situlæ sic adaptatus esset, ut nihil omnino aquæ interflueret aperto interim foramine vel epistomio; aquæ columnam nihilominus in orbem ligneum aut situlæ interioris fundum gravitaturam, perinde, ac si actu aqua se in commissuram insinuaret, uti loquitur alleg. lib. p. 408. Phænomen. XXVI.

XIV. Cæterum iis, quas hinc deducere nobis Vir laudatissimus passim allaborat, conclusionibus pro necessitate Spiritûs alicujus Hylarchici, in epistolam sub calcem hujus scripti appendicis loco subjungendam rejectis, enumeratorum hæctenus Phænomenorum causas genuinas ita breviter assignare conati sumus. Phænomen. XXVII.

CONCLUSIO I. Quoniam orbiculi lignei in fundo situlæ non perforatæ positi areæ superiori incumbit quidem cylindrus aqueus spissior, inferiori verò & æquali areæ cylindrus